

Indgang paa Forslaget om Statsbanedriftens Ordning, naar dette kommer frem. Jeg er ligeledes tilfreds med, at der er tilsikret Postassistenterne fast Ansættelse. Som ærede Medlemmer ville erindre, stillede jeg for et Par Aar siden til Finansloven Forslag om, at de Postassistenter, der havde 5 Aars Anciennitet, skulle udnævnes til Postekspeditienter paa yngste Gage. Dette Forslag faldt, det kom ikke videre. Det blev mig bekendt, den Gang fra en meget indflydelsesrig Mand inden for Postvæsenet udtalt til Postassistenterne, at saadanne Forslag skulde de ikke bryde sig om, det var kun Agitation, det var den sædvanlige socialistiske Agitation, der nu anglede efter Postassistenterne, men de skulde være saa fornuftige ikke at tage noget Hensyn dertil. Det glæder mig at se, at den Agitation dog har nyttet noget, idet der nu fra Ministerbordet fremkommer et Forslag, der er omtrent ligelydende med det Forslag, jeg den Gang fremsatte, kun med den Forskel, at de ikke blive udnævnte til Postekspeditienter, men de blive dog fast ansatte, og efter visse Aars Forløb kan deres Løn ogsaa stige. Men jeg kan ikke ganske forstaa, hvorfor man ikke gør dette Skridt fuldt ud. Efter min Opfattelse bør alle, der arbejde ved Postvæsenet, fast ansættes, ogsaa Postassistenterne. Det forekommer mig, at man kunde komme ind paa den Vej, at man fra Begyndelsen af antog Postassistenterne som Postelever, og naar de havde været en tilstrækkelig Tid inden for Postvæsenet og havde aflagt den Fagprøve, hvorom der her er Tale, kunde de udnævnes til Assistenten. Man vilde derved for det første naa at slippe for denne, jeg kunde fristes til at sige urimelige Maade at lønne Folk paa, at lønne dem af Kontorholdsgodtgørelsen. Man naaede ogsaa derved dette, at man kunde dirigere disse unge Mennesker ud paa Steder, hvor de virkelig kunde lære noget, og ad den Vej opdrage og uddanne en dygtig Poststab. Det forekommer mig, at man burde gaa frem ad denne Vej, og at man ved det Forslag, som her er fremsat, kunde have gjort Skridtet fuldt ud. Den Maade at ordne Sagen paa, at Postmestrene faa Kontorholdsgodtgørelse, og ud af denne Kontorholdsgodtgørelse privat antage Folk til at gøre Statens Arbejde, er i højeste Grad forkastelig. Der er vist ikke ret mange Medlemmer her til Stede, som ikke have hørt mærkelige Historier om, hvorledes disse Kontorholdsgodtgørelser blive benyttede, hvorledes de blive udbetalte, ganske vist i lovlige For-

mer, formelt rigtigt, uangribeligt, men dog saaledes, at der er, som man siger, et „aber dæbei“, der ligger en Hund begravet. Det forekommer mig, at vi skulde komme bort fra denne Maade at lønne Folk paa, at Staten udbetaler til de overordnede Midler til at lønne Folk, som de privat antage.

Der er dernæst endnu et Punkt, jeg kunde ønske at omtale, angaaende dette Lovforslag, og det er Avancementsforholdene. Det har altid staaet saaledes for mig, som det ogsaa tidligere har givet sig Udtryk her i denne Sal, at det sundeste og det bedste for en Etat er, at Avancementet kan ske nedenfra, naar et ungt Menneske gaar ind i Postetaten, og at han ved egen Dygtighed, Flid og Stræben kan naa frem, om det saa skal være, til den højeste Post. Det giver Iver inden for Tjenesten, det giver Kappelyst, det giver i det hele taget Lyst og et godt Arbejde, som Staten kan være tjent med. Ganske anderledes er Forholdet, naar Stillingen er den, at Generaldirektøren eller en anden højt stillet Person tager en Mand i sin Haand og lader ham dumpe ned i sin Plads som en Klippeblok, der spærrer alle nedenfor staaende Adgangen. Saaledes ere Avancementsforholdene mange Gange inden for Embedsverdenen og inden for Bestillingsverdenen herhjemme, og jeg kan ikke se andet end, at der her i alt Fald er en Fare for, at dette Forhold kan komme til Stede. Naar man ser paa § 1, sidste Stykke, og paa § 18, saa vil man let faa den Opfattelse, at Avancementet inden for Kontorpersonalet vil standse ved Ekspeditienterne, saa at disse ikke ville kunne komme længere. De Mænd, som have arbejdet sig op inden for Postvæsenet og ønske at bane sig en Vej her, ville blive standsede af de militære Personer og andre, som ifølge allerhøjeste Resolution have fortrinnsvis Adgang til Postmesterembederne. Og man faar i § 1 det Syn, at der næppe vil blive nogen ansat i første eller anden Lønningsklasse undtagen fra Generaldirektoratet, og som Følge deraf vil Avancementet efter denne Lov, saa vidt jeg kan se, komme til at standse ved Ekspeditienterne, og de, der staa neden under denne Klasse, de være sig nok saa dygtige og nok saa flittige og nok saa stræbsomme og nok saa vel kvalificerede til at stige, ville ikke kunne komme videre end til at blive Ekspeditienter. Det vil være det højeste, de ville kunne drive det til. Dette vil jeg henlede Udvalgets Opmærksomhed paa. Jeg er, som sagt, en absolut Tilhænger af,